

Dijous III

Is 54,1-10; Lc 7,24-30

Desembre 15

*J*ESÚS ES POSÀ A PARLAR DE JOAN a les multituds: «Què heu sortit a contemplar al desert? ¿Una canya sacsejada pel vent? Doncs què hi heu sortit a veure? ¿Un home vestit refinadament? Els qui porten vestits esplèndids i viuen amb luxe s'estan als palaus dels reis! Doncs què hi heu sortit a veure? ¿Un profeta? Sí, us ho asseguro, i més que un profeta. És aquell de qui diu l'Es-critura: "Jo envio davant teu el meu missatger perquè et prepari el camí". Us ho asseguro: entre els nascuts de dona no hi ha ningú més gran que Joan; però el més petit en el Regne de Déu és més gran que ell.»

Tot el poble, i fins i tot els publicans, van escoltar la predicació de Joan i es feren batejar per ell, i reconegueren així que Déu és just, però els fariseus i els mestres de la Llei no es feren batejar i van rebutjar el disseny de Déu sobre ells.

❖ **Preparació:** Que el teu Esperit, Senyor, vingui sobre mi i m'ajudi a preparar-me per la teva vinguda, perquè aculli amb gratitud la teva gràcia i el teu perdó constants.

❖ **Lectura:** La figura eixuta de Joan, que clamava convidant a la conversió, podria recordar a molts una canya plantada enmig del desert; però ell no es deixava endur per qualsevol vent passatger, com una canya agitada sense conviccions. Joan no era un d'aquests profetes que vivien confortablement a la cort adulant el rei. Joan era un profeta auster i adust, un profeta de *desert*, que convidava a la conversió. I va dur fins al final la missió que havia rebut de Déu, com també ho havien fet Jeremies, Osees... Per això Jesús l'enalteix com al més gran dels profetes. Però Joan és la frontissa entre l'Antic

i el Nou Testament; és amb Jesús que comença el regnat de Déu anunciat pel moviment profètic, tan anhelat i esperat. Per això el més petit en el Regne és més gran que Joan.

✦ **Meditació:** Continuem meditant amb el Baptista, una de les figures centrals de l'Advent. El seu missatge sacseja els cors endormiscats perquè despertin amb l'arribada de la llum, ja propera. És hora de despertar jo també, d'obrir els ulls. «Ja és hora que us desvetlleu! Ara tenim la salvació més a prop que quan vam abraçar la fe. La nit és avançada i el dia ja s'acosta. Despullem-nos, doncs, de les obres de la fosca i revestim-nos de l'armadura de la llum» (Rm 13,11-12).

✦ **Oració:** Vull, Senyor, despertar del meu somni d'apatia, de la meua falta de fe, d'il·lusió... Vull aixecar-me de la prostració de les meves tristeses, rutines, indiferències... per deixar-me batejar amb l'aigua de la teva esperança, de la teua presència sempre nova cada matí.

✦ **Contemplació:** «Feliços els vostres ulls, perquè hi veuen, i les vostres orelles, perquè hi senten! En veritat us dic que molts profetes i justos van desitjar veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, i sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren» (Mt 13,16-17).

✦ **Acció:** Atenció a la manera que em posiciono en la meua vida diària: satisfet en la meua pròpia *justícia* com els fariseus, o bé necessitat de la justícia de Déu, com els publicans.